

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Stupkové a soudců JUDr. Leoše Nováka a Mgr. Michala Kadlečka ve věci

nezletilého: **Matěj HXXXXX**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený opatrovníkem městem Znojmo
sídlem Obroková 1/12, 669 02 Znojmo

syna rodičů: **Andrea HXXXXX**, narozená 18. 2. 1976
bytem Vídeňská třída 2876/77, 669 02 Znojmo

Petter HXXXXX, narozený XXXXX
bytem XXXXX

o zvýšení výživného

o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu ve Znojmě č. j. P 189/2011-262 ze dne 8. 11. 2018

takto:

Rozsudek soudu I. stupně se **mění** tak, že otec je povinen přispívat na výživu nezletilého Matěje počínaje dnem 1. 9. 2017 částkou 3.000 Kč měsíčně. Výživné je splatné vždy do 5. dne v měsíci předem k rukám matky.

Dlužné výživné za dobu od 1. 9. 2017 do 31. 1. 2019 ve výši 15.300 Kč je otec povinen uhradit k rukám matky do 6 měsíců od doručení rozsudku.

Tímto rozsudkem se **mění** rozsudek Okresního soudu ve Znojmě č. j. P 189/2011-172 ze dne 27. 11. 2013, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 21 Co 91/2014-196 ze dne 20. 5. 2014.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zvýšil výživné z částky 2.100 Kč počínaje dnem 1. 9. 2017 na 3.300 Kč měsíčně a otci uložil povinnost hradit ji k rukám matky do 5. dne v měsíci předem. Dlužné zvýšené výživné za dobu od 1. 9. 2017 do 30. 11. 2018 ve výši 16.800 Kč uložil otci uhradit do 5 měsíců od právní moci rozsudku k rukám matky. Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku se otec odvolal. Namítal, že v době po rozvodu vydělával 20.000 Kč měsíčně a výživné bylo stanoveno na 2.300 Kč měsíčně. Po tomto datu nikdy neměl plat 20.000 Kč čistého měsíčně. Nesouhlasí s navýšením na 3.300 Kč měsíčně ani doplacením dluhu. Matka uváděla přehnané částky, které na syna hradí. On doložil, že ve školním roce 2017/2018 výdaje činí 3.400 Kč. Nemůže přispívat na mimořádné výdaje, protože matka ani syn o žádných neřekli. Syn mu sdělil, že už k němu jezdit nebude, protože ve volném čase pracuje, pracoval celé prázdniny, i o víkendech. Syn vydělává a matka žije od roku 2013 ve společné domácnosti s přítelem, který jako bagrista má příjem 50.000 Kč měsíčně. Díky rozvodu se dostal do dluhů 2.500.000 Kč, které jej dohnaly až k vyhlášení osobního bankrotu. Insolvence trvala až do roku 2015. Kvůli nízkému platu je nyní rád, když pokryje měsíční výdaje. Musel na jaře 2018 hradit 30.000 Kč za opravu auta, které potřebuje k dojíždění do práce. Jeho manželka si musela peníze půjčit od zaměstnavatele a částečně od bratra. Manželka má vyživovací povinnost k dceři. Jeho příjem je okolo 17.000 Kč a z tohoto hradí 4.000 Kč jízdného. Práci v Brně přijal proto, že ve Znojmě bylo možno sehnat pracovní místa za příjem 12.000 až 13.000 Kč čistého. Souhlasil by se zvýšením výživného na 2.300 Kč měsíčně od července 2018 do budoucna.

Matka ve vyjádření k odvolání navrhla potvrzení napadeného rozsudku. Uvedla, že od roku 2011 došlo k výraznému nárůstu výdajů na straně syna. Nad rámec výživného otec synovi ničím nepřispěl, a pokud syn žádal o příspěvek na určité výdaje, bylo mu řečeno, že posílá výživné. Její přítel k synovi nemá vyživovací povinnost a je pouze jeho dobrou vůlí, pokud mu koupí, co potřebuje. Trvá i na zpětném stanovení výživného, když od 1. 9. 2017, kdy syn nastoupil na střední odbornou školu, se jeho náklady zvedly.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací (§ 10 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 o. s. ř.), k tomu oprávněným účastníkem (§ 201 o. s. ř.) a je přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř. a contrario), přezkoumal rozsudek soudu I. stupně a řízení tomuto předcházející, doplnil je dále uvedenými důkazy a tvrzeními rodičů a dospěl k závěru, že odvolání otce je zčásti důvodné.

Ze zprávy zaměstnavatele otce odvolací soud zjistil, že v roce 2018 dosáhl otec průměrného čistého měsíčního příjmu 18.472 Kč.

Ze zprávy zaměstnavatele matky byl zjištěn její příjem 17.222 Kč čistého měsíčně. Z internetového portálu Ministerstva práce a sociálních věcí bylo zjištěno, že pro profesi obráběče kovů je jedna nabídka s výkonem práce v Hrušovanech nad Jevišovkou za částku 20.000 Kč hrubého měsíčně.

Oba rodiče shodně potvrdili, že otec výživné platí nadále ve výši 2.100 Kč měsíčně a naposledy je uhrazen leden roku 2019. Matka sdělila, že syn má běžné výdaje odpovídající jeho věku 17 let. Protože roste, musela mu zakoupit novou obuv, montérky, postel, platí mu kredit. Nad rámec výživného otec synovi poskytuje pouze dárky k narozeninám a Vánocům.

Otec uvedl, že synovi dal 1.000 Kč na narozeniny, 1.000 Kč na Vánoce, 200 Kč na svátek, 200 Kč za vysvědčení, něco mu také dá, když se potkají. Do zaměstnání dojíždí autem. Pokud by dojížděl hromadnou dopravou, bylo by to komplikované a ještě dražší.

Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem soudu I. stupně, že jsou splněny podmínky pro zvýšení výživného. O výživném bylo naposledy rozhodováno v roce 2014, když z tehdejšího příjmu otce 12.000 Kč čistého měsíčně došlo ke snížení výživného na částku 2.100 Kč měsíčně. Nezletilý Matěj byl tehdy žákem základní školy. Soud I. stupně správně zvažoval, že v mezidobí po tomto rozhodnutí došlo ke změně poměrů, a to jak na straně povinného otce, tak na straně oprávněného nezletilého. Tento od 1. 9. 2017 nastoupil docházku na střední školu, zejména je však ve věku blížícím se dospělosti, kdy jsou výrazné výdaje jak v souvislosti se stravováním, tak obměnou ošacení. Ke změně směřující ke zvýšení výživného došlo rovněž na straně povinného otce, neboť jeho příjem z částky 12.000 Kč čistého měsíčně se aktuálně navýšil na částku přesahující 18.000 Kč čistého měsíčně. Této částce by odpovídalo výživné stanovené soudem I. stupně, odvolací soud však zohlednil okolnost, že otec vynakládá citelnou část svého příjmu na dojíždění do zaměstnání, když nebylo zjištěno, že by v místě jeho bydliště či blízkém okolí bylo k dispozici jiné, výhodnější zaměstnání. Za této situace je nutno výdaje spojené s dojížděním zohlednit jako výdaje, které otec musí nutně vynakládat, aby dosáhl pracovních příjmů. Této situaci za adekvátní považuje odvolací soud výživné ve výši 3.000 Kč měsíčně.

Pro úplnost nutno uvést, že právně irelevantní jsou námitky otce, že matka sdílí společnou domácnost s partnerem, který dosahuje vyššího příjmu. Vyživovací povinnost k dítěti mají výlučně rodiče a nelze ji přenášet na jinou osobu. Toto platí rovněž ve vztahu mezi otcem a dcerou jeho manželky. Rovněž tuto jsou povinni vyživovat její rodiče. Nezletilý Matěj doposud studuje a to, že se snaží přivydělávat si o prázdninách či víkendech, nelze přičítat k jeho tíži a zprostit rodiče povinnosti zajišťovat jeho potřeby.

Otcem bylo výživné placeno v původní výši, vznikl mu tak dluh, kdy odvolací soud vzhledem k jeho výši a příjmu otce tomuto povolil jeho úhradu ve lhůtě 6 měsíců od doručení rozsudku.

Výrok o nákladech odvolacího řízení se opírá o ustanovení § 23 z. ř. s., za použití § 224 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Brno 5. února 2019

JUDr. Eva Stupková v. r.
předsedkyně senátu